

appanagerede Personer. — Hermed skal jeg indstille til Tinget, at man vedtager det foreslaaede Vædringsforslag og det saaledes ændrede Lovforslag.

Finansministeren (Strup): I Anledning af det Vædringsforslag, der er stillet af det samlede Udvalg, skal jeg indskrænke mig til at gøre den Bemærkning, at ved Statskassens Overtagelse af Pensioner, der hidtil have været udredeede af afdøde Appanagisters egen Klasse, har man stadig overtaget Pensionerne med det Beløb, hvormed de hidtil have været udredeede. Jeg skal imidlertid indrømme, at der med Hensyn til den Pension, der er Genstand for Vædringsforslaget, er ganske særlige Forhold til Stede, og da det er det samlede Udvalg, der har stillet Vædringsforslaget, skal jeg ikke videre modsætte mig dette Vædringsforslag. Naar den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at Udvalget har forstaaet Bestemmelserne i § 5, om Inddragelse eller Nedsettelse af Pensioner og aarlige Understøttelser, naar Nyderne ansættes i det kongelige Hof's Tjeneste, saaledes, at de ikke blot gælde, naar de ansættes i Kongens egen Hof-Tjeneste, men overhovedet, som den ærede Ordfører udtrykte sig, naar de indtræde i Tjeneste hos nogen, der nyder Appanage af Statskassen — det var de Ord, den ærede Ordfører brugte — skal jeg dog gøre den Bemærkning, at jeg ganske vist anser det for at være uden for al Tvivl, at Udtrykkene, som de ere brugte i § 5, og som de findes i tidligere tilsvarende Love, man fortaas saaledes, at de ikke blot gælde Ansættelse i Kongens egen Hofstjeneste, men ogsaa Ansættelse i andre af de kongelige Hoffers Tjeneste, men dog vel at mærke efter min Formening kun, for saa vidt Ansættelsen, som Tilfældet netop er med Hensyn til den Pensionist, der har givet Anledning til Spørgsmaalet, ved Kongens egen Udnævnelser. Jeg tror, det maaste kunde foretemmelig vidt, naar man vilde udstrække Reglen dertil, at det gælder alle, der træde i Tjeneste hos nogen, der nyder Appanage af Staten. Hidtil har jo Reglen været den, at de Personer, som udgøre de kongelige Prinsers og de andre kongelige Hoffers egentlige Hofetat, udnævnes af Kongen, og det er netop dette, at de udnævnes af Kongen, som for mig viser, at naar man taler om den kongelige Hofstjeneste, maa ogsaa disse tages med. Jeg har ikke tænkt mig, at det egentlig kunde være Tilfældet, at enhver, der indtraadte i en Appanagists Tjeneste, skulde tabe Statspensionen. Det vilde dog være at strække det adskilligt videre, end man

her i alt Fald hidtil har tænkt sig, og jeg tror heller ikke, det er rigtigt. Men i ethvert Tilfælde stemmer min Forstaaelse af Udtrykkene i § 5 fuldstændig med den ærede Ordførers, for saa vidt disse kun gælde om Ansættelse i de andre kongelige Hoffers Tjeneste, saaledes at de komme til at udgøre en Del af deres Hofetat og af de derved ansatte Personer, hvis Udnævnelser Hans Majestæt Kongen selv bestemmer, altsaa ikke for Kuster og Sakajer o. s. v., hvilke Personer jo ogsaa tjene Appanagisten. Jeg antager i øvrigt, at den ærede Ordførers Udtryk maaste er blevet noget videregaaende, end Meningen har været; men Ordene vare netop de, jeg citerede, „træde i en Appanagists Tjeneste“, og det er derfor, jeg har troet, det var nødvendigt, skønt jeg antager, at vi i Virkeligheden ere enige, at komme med denne yderligere Forklaring om den Forstaaelse af § 5, som jeg tror, er den rigtige.

Ordføreren (Bjørnbaek): Med Hensyn til det første Spørgsmaal — Kritiken over de Pensioner, som have været ydede af Appanagister — skal jeg blot gøre den Bemærkning, at ved de senere Love, vil jeg indrømme den højtærede Finansminister, har det ikke været Tilfældet, at man har kritiseret dem; man har taget dem saaledes, som de have været ydede, blot indført dem i Loven og ladet Statskassen overtage dem, saaledes som den højtærede Finansminister udtrykte sig. At der imidlertid deri skulde ligge nogen hævdvunden Stilling, saaledes at man altid skulde gøre dette, maa jeg benægte, idet der nemlig foreligger Tilfælde, hvor man har underkastet ogsaa dette Punkt Kritik. I den Henseende kan jeg henbise til hele den lange Forhandling, der førtes om Prinsesse Louise Charlottes Pensioner. Rigsraadets Udvalg kritiserede netop den Gang de Pensioner, der havde været ydede, og denne Kritik ledede til, at man nedsatte Beløbene til det halve. Loven fremkom ikke i 1864, da den var til Forhandling, men det havde sikkert sin særegne Grund, og da Regeringen senere i 1866 forelagde Lovforslaget om Pensioner til Prinsesse Louise Charlottes Hofbetjente, viste det sig, at man havde taget Hensyn til Kritiken. Man udelukkede da en hel Klasse Funktionærer eller Embeds- og Bestillingsmænd, eller hvad man nu vil kalde dem, af Hofbetjentene hos Prinsesse Louise Charlotte, hvilke man altsaa slet ingen Pension ydede. Saa vidt jeg erindrer, var det 13 Personer, man udelukkede paa denne Maade, og af de overtagne Pensioner var der kun en eneste, man lod blive staaende ved det oprindelige Beløb